

VÄRA
SCHÄFER
HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

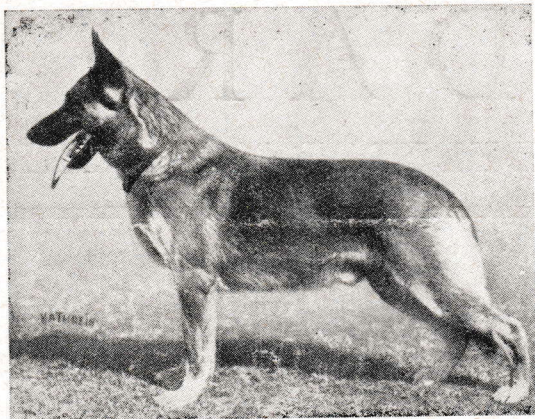

Hundar tillhörande "Sundbybergsgänget"
Fr. v. Ramonas Nero, Bisselills Sissi, Cara, Foya och Foy.

N:o 4

Julen 1936

Utfodra Eder schäfer med Vitakalk

Är Ni mån om Eder hunds goda kondition skall Ni vänja honom vid en daglig tillsats av Vitakalk i utfodringen. Det är mycket lätt – hundsmaken uppskattar Vitakalk – och det kommer att vara till ovärderlig nytta för Eder hund.

Vitakalk förebygger benskjukdomar (rachitis), verkar stimulerande på vigören och främjar det allmänna välbefinnandet. För digivande tikar är det ovärderligt, det gör mjölken kalkrik och påverkar därigenom valparnas växt och tandbildning.

Vitakalk har rönt en utomordentlig uppskattning i kennelkretsar – ett stort antal champions ha regelbundet Vitakalk i dieten.

VITAKALK

vitalitetsbefrämjande tillsatsfoder

TEKNISKA FABRIKEN JOFUR

Box 468 - Stockholm

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni
kan fordra allt!
Utfodra honom därför med

Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlare.

När Ni köper en hund

glöm ej att omedelbart

försäkra den i

**Skandinaviska
Kreatursförsäkrings-
bolaget**

Ersättning jämväl för jakthund, som
under jakt försvinner och ej
tillrättakommer!

Upplysningar genom bolagets ombud eller
direkt från huvudkontoret, Barnhusgatan 3,
Postfack 592, Stockholm 1. Tel. 10 21 64

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Årgång 13

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Red. o. ansv. utg.: Sigfr. Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 4, 1936

EN SEXTIO-ÅRING

Den 2 december 1936 fyllde Svenska Schäferhundklubbens hedersledamot, direktören Albert Elis Hedström 60 år. Hr Hedström är som bekant innehavare av den välkända restauranten i Gamla Sta'n Bacchi Wapen vid Järntorgsgatan, där vi hundvänner alltid känt oss väl hemmastadda. Han har varit och är alltjämt en inbiten hundvän, och särskilt har han ägnat schäferrasen sitt speciella intresse. Hela familjen Hedström har förövrigt städse visat sig oerhört intresserade för just schäferhundsaken, vilken räcks mången hjälpande hand från familjen Hedströms sida. Många äro de vandrings- och hederspris, som Svenska Schäferhundklubben haft nöjet emottaga.

Direktör Hedström har dock icke alltid varit kennelintresserad, utan detta blev han av en ren tillfällighet en vardag för många år sedan, då han passerade förbi Borgen å Kungl. Djurgården. Där sammanträffade han helt apropå med några herrar, som stodo i en grupp och sågo synnerligen märkvärdiga ut. Hr Hedström gick fram till sällskapet och frågade, vad som stod på, och blev då upplyst om, att en hund spårade — Ja, mycket riktigt, om en stund kom också en hund med

nosen i marken och i riktning mot gruppen och slutligen fram till densamma, där hunden, en schäfer, gjorde halt framför och ordentligt skällde ned en av herrarna i sällskapet. Efteråt blev Hr Hedström

upplyst om, att hunden utförde det i vår nu gällande prövningsordning för spårhundar s. k. gruppspåret.

Över denna hundens prestation blev hr Hedström så förtjust, att han genast beslöt sig för att bli ägare av en schäfer. Kort efteråt inköpte han också en schäfervalp, som lydde det sedermera välkända namnet Billo från Ottodal och som då var endast tre månader gammal. Billo, som så småningom såsom skyddshund erövrade titeln champion, älskade matte i första och husse i andra hand. Nu hade emellertid hr Hedström fått blodad tand, varför han beslutade sig att i större omfattning syssla med sina

Direktör
ELIS HEDSTRÖM,
Stockholm

älsklingshundar. Han inköpte tiken Mimosav Mineberg och startade den välbekanta Kennel av Gläntan, där champion Tell av Gläntan såg dagens ljus. Tell, liksom hr Hedströms övriga hundar, hemförde såsom skyddshund mången storartad seger på tävlingsbanan. Tell har också en son, champion Harrasav Barrsäter, som gått

i sin faders fotspår. Efter champion Tell av Gläntan inköpte hr Hedström Lord av Danskegård, som icke var så vacker, men han var en desto bättre tävlingshund och erövrade som sådan titeln champion. Champion Jim, som var fallen efter champion Lord av Danskegård, tillhörde även hr Hedströms skyddshundsgarde och har låtit mycket tala om sig inom schäferhundkretsar. Förutom nämnda hundar har hr Hedström ägt många, många flera, som vi framdeles komma att presentera i denna tidskrift.

Under den första tiden förde hr Hedström själv sina hundar på tävlingsbanan, men överlämnade såväl dressyren som framförandet av hundarna åt klubbens korresponderande ledamot kriminalkonsta-

pel P. Tuwesson i Västervik, en av vårt lands lugnaste och kanske skickligaste hunduppfostrare.

Hr Hedströms utmärkta brukshundar ha under årens lopp åt husse hemfört minst 200-talet större och mindre pris, vilka nu pryda jubilearens vackra hem på Söder.

Sedan år 1932 har hr Hedström icke deltagit med någon hund på våra tävlingar, och han är f. n. icke ägare till någon hund. Men sin gamla Svenska Schäferhundklubb har han icke glömt och kommer nog icke heller att göra det.

Vi framföra härmed till hr Hedström ett hjärtinnerligt tack för vad han gjort och varit för Svenska Schäferhundklubben och önska — Må han länge leva och verka bland oss!

Hundprat

av H. Scholander

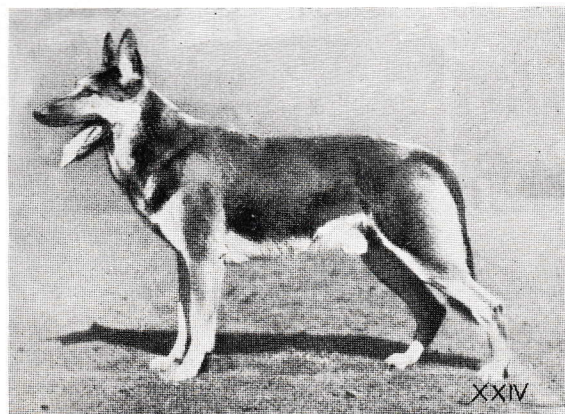
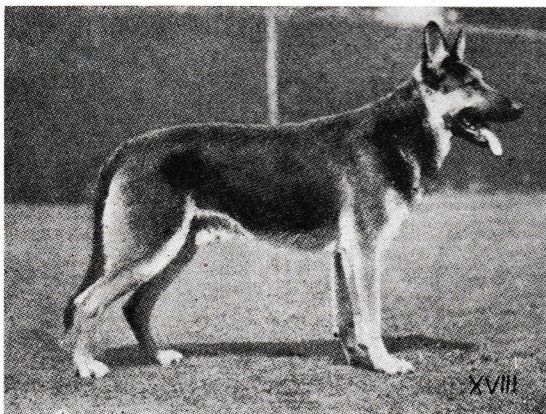
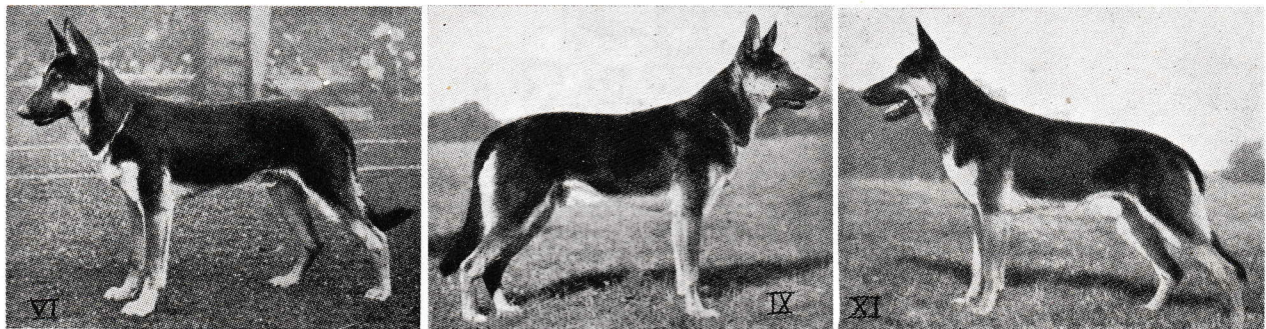
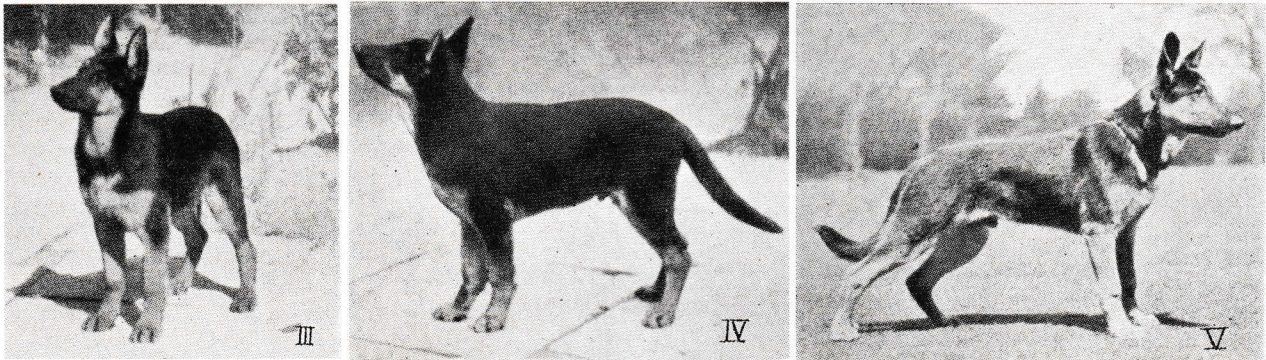
Ett arbetsår är snart tilländalupet, ett år, som varit rätt så lugnt för Svenska Schäferhundklubben. Vi ha i lugn och ro fått se om vårt hus, och det har arbetats både i styrelsen och utom, det sista det icke minst tacknämliga —

Lyckåsens Dick, ägare Kriminalkonstapel Axel Forss, Aspudden, och Lill-matte Bibbi samt några glada kamrater.

Man och man emellan har »Sandstedtska» organisationsplanen diskuterats, och vårt nya arbete på det nya året blir att genomföra denna sak, som säkert kommer att bli ett led i vår strävan att effektivisera vårt kynologiska arbete. Vår arbetsuppgift är, att alla våra schäfrar skola bibringas en sådan hyfs och uppföstran, att det periodiskt uppdykande »skallet» på schäfrarna kommer att försvinna och utbytas mot ett allmännare intresse för den av oss omhuldade rasen. — Personligen tror jag, att våra gouterade månadssamkväm är ett led i rätt riktning; vi kunna ju där öka våra insikter om hunden och dithörande problem. Den tillströmning, som varit till dessa kvällar, visar att nog finns det intresse bland medlemmarna.

Vid höstsammanträdet berörde jag med några ord den ansvarskänsla, som varje schäferägare måste känna. Ha Ni i allmänhet tänkt över, vad det innebär att ha en schäfer? Kommer Ni ihåg, att den är och förblir en brukshund, och att den tål strapatser i långt större utsträckning, än man föreställer sig? En hithörande fråga kommer att ventileras nästa år, nämligen, valpuffödning i det fria, något som säkert kommer att intressera våra uppfödare. Jag kom att tänka på hithörande problem, då jag häromdagen sammanträffade med en svensk forskningsresande, som färdats genom en del av Sibirien efter hundspann. Ett sådant spann bestod vanligen av 8 hundar och betingade ett pris av c:a 1000 kronor. Dessa hundar voro korsningsprodukter av eskimåhundstyp. De utfodrades uteslutande med fisk, antingen torkad eller frusen. När temperaturen understeg -30° värmdes den frusna fisken upp, men annars åto de den frusen. Endast ett mål om dagen (på kvällen). Dessa hundar hade praktiskt taget aldrig varit i ett boningsrum. Under färderna sovo de alltid i snön t. o. m. vid 40° kyla, utan att lida någon skada! Vi skola givetvis icke låta våra fyrbenta vänner genomgå sådana prov, men frågan är väl ändock om icke våra schäfrar med sin nuvarande livsföring förklemas. Hur som helst må det nämnda bli en tankeställare för mången ängslig husse och matte. Någon av våra blivande föredragsaftnar kommer att belysa dessa problem.

Romerska siffrorna å varje bild angiva hundens ålder i månader räknat.

Schäferhundens utveckling i ord och bild

Det är säkert många av våra läsare, som icke närmare studerat eller tänkt på huru det i verkligheten förhåller sig med en schäferhunds kroppsliga utveckling, varför några ord härom kan hava fog för sig. Efterföljande bilder torde egentligen tala för sig själva.

Vid cirka 3 månaders ålder antydes blott i grova drag hundens exteriör vid mogen ålder, ty allt är ännu vekt och outvecklat, varför det är omöjligt att med bestämdhet säga, om det blir en hund med perfekt exteriör. Huvudsaken är emellertid, att valpen vid nämnda ålder är frisk och levnadsglad, har välställda ben och proportionerlig byggnad med en betryggande längd. Huvudet bör icke vara allt för brett eller öronen för långa. Valpar och unghundar brukar som regel hava påfallande grova ben. Särskilt hos schäfervalparna äro mellanfotslederna kraftigt utvecklade.

Schäfervalpens tillväxt i längd och höjd börjar ungefär

vid tre månaders ålder och fortsätter härmed till slutet av första levnadsåret. Valpen växer emellertid icke samtidigt i alla riktningar. Ibland växer den på höjden och ibland på längden. Ibland utvecklas framdelen ensidigt eller också bakdelen och ibland verkar den överbyggd etc. Slutligen och så småningom stagnerar tillväxten och hunden får de riktiga proportionerna, typisk och långsträckt. Schäferns huvud är i stora drag färdigt vid 7—8 månaders ålder. Under de första uppväxtmånaderna är man benägen tro, att hunden är behäftat med diverse fel. Men redan vid 9 månaders ålder verkar den synnerligen tilltalande. Bilden efter 9 månader visar huru bröstet blivit djupare och bakpartiet fastare i korset. Den sista bilden visar t. o. m. en nästan formfulländad kroppslig skönhet. Denna hund täcker mycken mark och har stram rygg samt torr benbyggnad.

(Ur Der deutsche Schäferhund in Wort und Bild.)

GOD JUL
och Gott Nytt År

tillönskas av

ABRAHAMSSON, INGEMAR, Herr, Tingstets Storegård, Gbg 8. (Zenta & Kirreman).

ALMBERG, JOHN, med fru, Södertälje.

ANDERSSON, E. T., Herr och Fru, Råstensg. 6, Gbg. (Kim).

ANDERSON, PONTUS, med familj, Södertälje.

ANDREASSON, H., Direktör, Bergmansg. 14, Mölndal, (Troj).

BOHMAN, C. E., Herr, Lerum. (Katja, 1254 HH).

BOLMSTRÖM, LENNART, Stockholm.

BORG, ERIK, Södertälje.

BOY AV GLÄNTAN, Stockholm.

DAHLGREN, GUNBORG och ERIK, Lillängen, Gbg 8. (Key, 1469).

EDMAN, HANS, Kapten, Stockholm.

EKSTEDT, GUNNAR, Stockholm.

ELIS och LILLY, Södertälje.

FRIBERG, UNO, Stockholm.

FAMILJEN NICKE, Åkeshov.

GUMMAN, »ROX» och JAG, Enskede.

GÖRANSSON, S. med familj, Enskede.

HELLGREN, AXEL, Stockholm.

HULTMAN, EDVIN, Södertälje.

HUNDANDERS, Hagalund.

Hunden RINN.

JACOBSSON, ERIK, Polisman, Gbg.

JANSSON, G. HJ., Stockholm.

JOHANSSON, ALBIN, Statspolisman, Karlskrona.

JOHANSSON, ENAR, Herr och Fru, Stadsäg. 3022, Gbg 8. (Risko).

JOHANSSON, HELGE, med familj, Södertälje.

JOHANSSON, THOR, Herr och Fru, Sthlmsg. 28, Gbg. (Frej).

KARLSSON, GEORG, Herr och Fru, Lindholmen, Gbg. (Tell).

KENNEL SCHILKAS, Stockholm.

KENNEL STEPPVARGEN, Stockholm.

KINDE, STIG, Herr och Fru, Långåsliden 9, Gbg. (Nascha).

KRANTZ, OSCAR, Herr och Fru, Amerikahuset, Gbg. (Disa).

KÅWESTUGANS KENNEL, Juringe, Segeltorp.

LARSSON, MALCHOLM, med familj, Södertälje.

NILSSON, THOR, Herr, Tingstad, Gbg 8. (Gary).

NORDEMAN, GÖSTA, med fru, Södertälje.

NORDSTRÖM, Fru, »ESSIE», Stockholm.

NORMAN, MARTIN, med familj, Södertälje.

NYGREN, CARL, med familj, Södertälje.

PETERSSON, PHILIP, Herr, Egnahemsv. 26, Gbg. (Leddy av Ringön).

REMBRING, ARVID, med familj, Södertälje.

»ROSSY» och MATTE, Stockholm.

SANDSTEDT, ERIC, Stockholm.

SAXLING, ARVID, Polisman, Hisingsg. 23, Gbg. (Kennel av Ringön).

SCHOLANDER, H., Storängen.

SELLMAN, ANNA-GRETA (Niggy).

STEN, MAGDA, fru, Kungsg. 6 B. (Teddy).

STEPPVARGENS LADY, Stockholm.

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS STYRELSE.

THORBERG, BROR, med familj, Södertälje.

WIKSTRÖM, RUDOLF, med familj, Södertälje.

Lord (Oden) av Fenrisulven, ägare frk Lalla Johansson, Sandviken, och två goda vänner.

Dynamitjycken

För några år sedan ägde jag en schäferhundsvalp, som hette Tusserull, och som i förbigående sagt var en riktig friskus. På morgnarna, när jag gick ut och motionerade hundvalpen, gick jag förbi en plats, där man höll på med sprängningar. Tusserull var ganska följsam, och därför hade jag honom vanligen icke kopplad. En morgon, när jag som vanligt passerade omtalade arbetsplats, hörde jag i förbigående en kusk säga till en av arbetarna:

Ser du, vad min häst skakar?

Ja, varför gör han det?

De ä påtänt. Det känner hästen, och nu är han rädd för smällen, som han vet ska komma.

Jaså, tänkte jag, då är det väl bäst att se efter, var jag har min hund. Jag såg mig omkring, men ingenstans kunde jag upptäcka hunden. Jag fortsatte emellertid runt om gathörnet, och där fick jag till min förskräckelse se Tusserull. Han hade sprungit i förväg, och nu hade han tagit plats på den fördämningsmatta, som täckte det nyss påtända dynamitskottet. Han intog en allom välbekant halvsittande ställning för att utträtta ett trängande naturbehov. Han hade satt sig väl tillrätta och höll med största lugn på med sitt kanske på grund av olämplig diet mödosamma arbete, medan en liten blå rökslinga sakta steg upp från den brinnande stubinträden. Att ropa på honom vore lönlöst. Här måste handlas och handlas raskt, tänkte

Mångkamparen Claes Andersson (Hundanders) i dressyrtagen utanför sitt hundstall i Albydal, Hagalund. Ska' de' vara schäferhundar de' där?

Tre vackra och välväxta tikar från Kennel av Ulvy, ägare Herr Emil Lindqvist, Stockholm.

jag och rusade iväg mot hunden. Då känner jag en kraftig hand på min axel och hör sprängarbasens röst:

Vad tänker Ni på, människa! De ä eld i berget.

Nej, men ser Ni då inte min hund där borta!

Han tittar ditåt, hajar till och rycker sedan på axlarna.

Kan inte hjälpas. En människas liv är i alla fall mer värt än en hunds, och herrn får allt vackert stanna kvar här.

Och där stodo vi nu båda och tittade på hunden. Jag kände mig ruskig till mods, och även basen såg beklämd ut. De andra arbetarna kommo till, förbipasserande stannade, och snart voro vi en hel liten folksamling, som stod där tysta och väntade på hur det hela skulle sluta. Jag tänkte på alla de glada och roliga stunder, vi haft tillsammans, Tusserull och jag. Och nu skulle han snart med all sannolikhet gå till de sälla jaktmarkerna. Han var bara en liten hundvalp, men det kan inte hjälpas, att jag kände mig mycket vemodig till sinnes. Och det gjorde nog de andra åskådarna också, det syntes på dem.

Så gick skottet. Stockarna med fördämningsmattorna och hund kastades upp i luften ett stycke och föllo ner igen utan att vara alltför mycket omkastade.

Tusserull, som kanske blivit något konsternerad av den lilla luftfärden, hämtade sig strax och intog på nytt den karakteristiska ställningen för att fortsätta sitt avbrutna förehavande.

Ett brett leende av lättnad spred sig över den lilla åskådarpens ansikten, och jag behöver väl inte tala om den lättnad, jag kände, och inte heller om det mottagande, som Tusserull fick. Denna händelse gjorde, att Tusserull fick många vänner bland arbetarna.

Ett glatt igenkännande: Nej se på Dynamitjycken! möter oss sedan från dessa, när vi passerade platsen under morgonpromenaderna, och så fiskades mången godbit upp ur en och annan byxa, enkom ditlagd för Tusserulls räkning. Och Tusserull blev så van därvid, att han snart rent av lystrade till sitt nya smeknamn. Säkert är emellertid, att han djupt saknade sina nya vänner och de många godbitarna, när gatan sedan inom kort blev färdig.

Ejwes.

En blivande polishund, som lyder det icke vanliga namnet Turk och är fallen efter Kåwestugans Leipt, i sällskap med matte och brödratron Smedberg från Midsommarkransen.

Dressyrkursavslutning i Gävle

I förra numret av denna tidskrift omnämndes, att klubbens underavdelning i Gävle börjat icke mindre än tvenne dressyrkurser, som voro öppna för hundar av alla raser. En av dessa kurser var förlagd till själva staden, under det att den andra förlagts till Harnäs, som är beläget ett stycke därifrån. Att andra hundar än schäfrar fått deltaga beror därpå, att ingen annan klubb är verksam i Gävle med omnejd, varför avdelningsstyrelsen ansett det vara på sin plats, att Svenska Schäferhundklubben i upplysningssyfte givit vem som helst tillfälle att deltaga.

Söndagen den 6 december hade undertecknad på styrelsens uppdrag rest upp till Gävle för att närvara vid de bägge kursernas avslutning. Det var med ett visst intresse jag emotsåg denna avslutning, som blev en verkligt stor överraskning. Tio förare under kursledaren hr Nils Lundqvists ledning hade infunnit sig och visade vad de lärt sig i konsten att uppfostra sina hundar. Redan från början kunde jag med glädje konstatera, att hr Lundqvist gjort ett verkligt gott arbete och kommit mycket långt med utbildningen — den var förstklassig!

Ett minnespris hade skänkts av en intresserad person i Gävle, vilket pris skulle tillfalla den hund, som för dagen visade sig bäst, utan hänsyn till ras. I anledning därav fann jag mig föranlåtten att sätta betyg och på så sätt skilja dem åt. Resultatet av denna betygsättning blev, att en grand danois-tik segrade över sina duktiga schäferkamrater — gratulerar!

De uppnådda resultaten voro följande: 1) Mitzi, grand danois, förare Hr Finnström, 82 poäng, minnespris; 2) Scheik, schäfer, förare Hr H. Lindblad, 77 poäng; 3) Tjappo, schäfer, förare Fru S. Hellström, 70 poäng; Laja, schäfer, förare Hr S. V. Pettersson, 63 poäng; Pojken, schäfer, förare Hr H. Martinell, 63 poäng; Tarzan, schäfer, förare Frk M. Sundberg, 60 poäng; Perro, boxer, förare Rektor C. Sjöstedt, 60 poäng; Dixie, schäfer, förare Hr Vikman, 56 poäng; Lord, schäfer, förare Frk Jansson, 54 poäng samt Pierre, schäfer, förare Fru Nyberg, 42 poäng.

Efter uppvisningen höll undertecknad ett kort anförande och tackade kursdeltagarna för deras intresse för hundens uppfostran. Därefter tog Rektor C. Sjöstedt till orda

och tackade å kursdeltagarnas vägnar kursledaren, hr Lundqvist, för det utomordentliga sätt, varpå han fullgjort denna sin uppgift samt överlämnade till honom såsom ett minne från kursen ett stort med inskription försett tennfat. Hr Lundqvist, som minst sagt såg överraskad ut, mottog minnesgåvan och uttryckte sin stora glädje över denna och kursdeltagarnas vänlighet mot honom. Därefter skildes vi åt för att återigen sammanträffa på Centralhotellet, där avdelningen hyrt ett rum, där avdelningens höstsammanträde skulle hållas. Klockan 17 skedde samlingen därstädes, varpå höstsammanträde omedelbart vidtog. Olika frågor voro uppe för behandling, bl. a. årsavgiftens storlek. Avdelningen beslutade, att utöver den av klubben fastställda årsavgiften kronor 6 uttaxera ytterligare en krona av sina till avdelningen i Gävle anslutna medlemmar.

Efter sammanträdet slut höll undertecknad litet hundprat om rapporthundens utbildning, varefter vi skildes åt under löfte om att utbilda schäfrarna och andra hundar i Gävle till rapporthundar och sedermera vid en första träningstävling visa resultat samt slutligen ställa upp på en officiell tävling.

Vad jag såg — visar gott för framtiden. Ett hjärtligt tack och på återseende.

Sigf. Sund.

Ett uthållighetsprov i Chemnitz

I Tyskland har man under de senaste åren gjort en del intressanta prov med schäferhundar för att utröna deras uthållighet. Ett sådant prov ägde rum den 24 juli, då sju hundar startade. Dessa fingo på en starkt trafikerad landsväg löpa efter cykel 33 kilometer. Det var 22 grader varmt och ganska kvavt. Hundarna startade med 5 minuters mellanrum. Vid starten, då samtliga anmälda infunnit sig, blevo djuren undersökta av veterinär, därvid noga noterades deras temperatur, hjärtverksamhet och trampdynornas utseende. Denna undersökning upprepades sedan hundarna tillryggalagt halva distansen samt vid målet. Vid första undersökningen voro samtliga hundar i prima kondition och hade en temperatur varierande mellan 38,9 — 39,5 gr. C. Vid halva sträckan var inlagd en paus på 30 minuter, varunder hundarna fingo dricka försiktigt samt blevo utfodrade med kraftfoder. Samtliga hundar äto begärligt, men endast tre stycken drucko. Vid målet visade sig blott obetydliga temperaturstegringar från 0,2 till 0,7 grader. Två hundar hade t. o. m. en temperaturminskning av 0,1 grader, ett tecken på att dessa tävlingar *ingalunda kunna betraktas som djurplågeri*. Alla hundarna sprungo villigt och glatt vid sidan om cykeln, och hade samtliga utom en gott kunnat fortsätta ännu ett stycke. Endast en vacker, svart tik hade blivit skadad i en sena, då hon snavat över en sten. Detta hade försvårat hennes lopp, men det oaktat sprang hon dock sträckan på dagens bästa tid, 2 timmar och 42 minuter, men hade en temperaturstegring på 1,2 grader. Hennes hjärtverksamhet var emellertid fullt normal. Ingen av hundarna hade fått sina trampdynor det minsta skadade. Efter uthållighetsprovet fingo hundarna hoppa över plank samt bevaka föremål. Dessa moment utfördes av samtliga utan minsta tecken på matthet. Vid bedömningen togs hänsyn till följsamheten samt den fysiska och andliga konditionen vid målet. De appellmoment, som inlagts i programmet, fullgjordes av samtliga hundar *precis som vanligt*, och man fick det intrycket, att hundarna efter en kort paus mycket väl och utan risk för hälsan kunnat fortsätta sitt lopp vid *cykeln*...

Rapport- och spårhundstävlingen vid Västberga

Söndagen den 22 november, då Svenska Schäferhundklubbens rapport- och spårhundstävling gick av stapeln ute vid Västberga, var såtillvida en bemärkelsedag för våra brukshundstävlingar, att det på 1½ års tid icke anordnats någon speciell rapport- och spårhundstävling. Visserligen ha sådana tävlingar vid flera tillfällen utlysts, men måst inhiberas på grund av bristande anslutning och intresse?

Det länder därför Svenska Schäferhundklubben och dess energiska ledning till heder, att det lyckats för dem att ånyo sätta fart på dessa båda tävlingsgrenar. Tävlingen hade samlat icke mindre än 7 deltagare, därav 6 rapporthundar och 1 spårhund.

Rapporthundsarbetet har ju det goda med sig, att det, till skillnad från skyddshundsarbetet, befordrar icke blott det goda samförståndet mellan husse och hund, utan även mellan matte och hund och som en naturlig följd härav också mellan husse och matte (vilket skulle bevisas!) genom det *gemensamma* arbetet med hundens utbildning och träning. Minnes jag ej fel, var det bland de tävlande i rapporthundsgruppen icke mindre än 4 »familjer», som framförde sina hundar. Bravo, mattar och välkomna igen!

Vad själva tävlingen beträffar, har jag som anmärkningsvärt antecknat:

att de 3 godkända rapporthundarna tidigare tävlat som skyddhundar, t. o. m. i segrarklass, och att detta vittnar om en god instruktion och ett energiskt arbete att »göra om» dessa hundar till rapporthundar; jag fäste mig särskilt vid, att dessa hundar på relativt kort tid lärts att reagera på rätt sätt vid skott samt att icke skälla;

att av de 3 pristagarna ingen hade noll i något moment, och att de i den delvis mycket krävande terrängen gjorde ett alltigenom gott rapportföringsarbete;

att det skiljde endast 1 poäng mellan första och andra pristagaren, och att tredje »man» blott var 6 1/3 poäng efter tvåan; jämnt och hårt!

Vidare noterades:

att Nicke vann på sin bättre appell,

att Lox hade sin speciella styrka i rapportföringen,

att Zariff visade en för sitt psyke opåräknad säkerhet i karaktärsprevet,

att Roy och Saba behöva mera träning, framförallt i rapportföringen samt slutligen, att Puck ej lyckades nå godkänd poäng på grund av sitt försök att tillämpa en ny taktik vid rapportföringen, genom att smyga sig undan och söka betäckning, då fara var för handen. Taktiken var bra men kostade för mycket tid. En halv minut kortare tid och Puck hade varit godkänd.

Prislistan för rapporthundarna fick följande utseende:

Nyborjareklass:

1:sta pris och hederspris, *Nicke*, ägare och förare herr G. Gustavsson, Åkeshov, (117½ poäng).

2:dra pris och hederspris, *Rutmarsborgs Lox*, ägare och förare herr E. Guldbrandson, Stockholm, (116½ poäng).

3:dje pris, *Zariff*, ägare och förare herr E. Claesson, Hagalund, (110 poäng).

Övriga, ej godkända, resultat:

Puck, ägare och förare fröknarna Welinder och Ullst edt, Stockholm, (93 poäng).

Joy, 1925 KK, äg. Teaterdirektör Karl Lindberg, Stockholm. Joy är en av stjärnorna på Casinoteatern, där hon uppträder varje kväll och gör stor succé. Gör ett besök därstädes och konstatera fakta. Foto: P. Tittow. Kliché: Hofving & Myrberg.

Saba av Corona, ägare och förare herr E. Karlsson, Stockholm, (74½ poäng).

Roy, ägare och förare herr S. Göransson, Enskede, (62½ poäng).

Den i tävlingen deltagande spårhunden *Rox*, ägare och förare herr E. Hermansson, var en sensation. Jag har aldrig förut sett en nybörjare i denna grupp prestera ett så övertygande arbete som *Rox*. Ett lugnt och om synnerligen gott spårinne vittnande frispår i förhållandevis svår terräng; ett självständigt och säkert linspår; ett absolut felfritt gruppsspår med tydlig och klar markering av spårläggaren samt slutligen ett metodiskt saktövningsarbete förde, jämte en god appell, fram *Rox* till 564½ poäng, varigenom han är berättigad att nästa gång tävla i segrarklass. Föraren är också värd en éloge för framförandet av hunden, särskilt i spårningsmomenten. Det hela var *god spårhundspropaganda*, som jag hoppas skall lämna »spår» efter sig vid kommande tävlingar och då icke minst ifråga om deltagareantalet.

Till sist ett tack till samtliga tävlande för gott och intresserat arbete och till funktionärer och meddomare (veteranen S. A. Johansson och »slitvargen» S. Sund) ett ärligt handslag för gediget samarbete.

Fru »stugfogden». Tack för »frestelsen» (n. b. »Janssons»). Fullständigt kontinentalt!

Stockholm i december 1936.

P. Sundqvist.

Några ord om kända bruks- och tävlingshundar

Fr. v. Rinty, SKKS 1510 GG, ägare Herr Claes Andersson (Hundanders) Hagalund, och Tarzan, 1273 JJ, ägare Fröken Greta Rosell, Enköping, i sällskap med två goda vänner.

Redaktionen har för avsikt att i fortsättningen presentera gamla och för all del även unga tävlingshundar i tidskriften allt eftersom bilder av sådana inkomma. För dagen omnämns följande:

Champion Greif, SKKS 849 CC, brukshundschampion, ägare Köpman Axel Hellgren, stockholm. Champ. Greif, som är död, var en synnerligen trevlig och utmärkt tävlings- och brukshund samt även sällskapshund. Han har deltagit i en mängd skyddshundstävlingar, där han så gott som alltid hållit sig långt fram på prislistan. Ett 60-tal vandrings- heders- och sspcialpriser har champ. Greif hemfört åt sin husse.

Champion Harras av Barrsäter, SKKS 59 AA, äg. Fru Dagny Torén, Stockholm, som är född den 4 februari 1926, är fallen efter Champ. Tell av gläntan. Champ. Harras har deltagit i ett 40-tal skyddshundstävlingar och har som skyddshund erövrat titeln champion. Någon utställnings-stjärna har ch. Harras aldrig varit, men en desto

Vargamors Pojk, SKKS 1546 FF, ägare Herr E. F. Andersson, Stortorp, betraktar sin förnämliga prissamling.

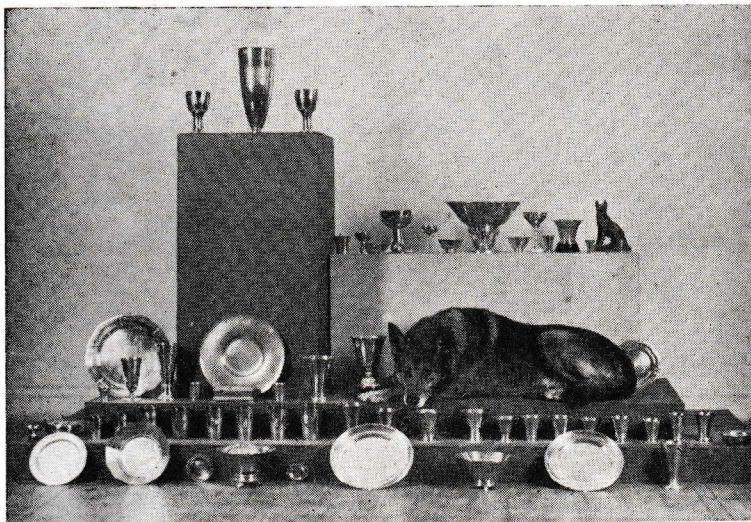
Key-Cito av Nyborg i sällskap med husse, statspolisman Albin Johansson, Karliskrona.

Underlätta skattmästarens arbete genom att utan anmaning insända
1937 års medlemsavgift.

bättre brukshund. Vid granskning av SKKS:s stambok finner man, att Harras har tilldelats Armécertificat, vilket är liktydigt med att han utbildats till rapport-, sjukvårds- och draghund. Han är följaktligen en mångkampare. Trots sin höga ålder är Harras ännu frisk och kry och skulle säkert än en gång kunna upptaga kampen med sina yngre kolleger.

Key-Cito av Nyborg, Dsk. H.S.B. 28823, SKKS 511 Z, som f. n. fungerar såsom tjänstehund vid statspolisavdelningen i Karlskrona, äges av Statspolisman Albin Johansson i Karlskrona. Key-Cito har för många år sedan deltagit i klubbens tävlingar i Stockholm och bl. a. erövat 1:a pris i öppen klass. Till följd av det stora avståndet mellan Karlskrona och Stockholm, blev hr Johanson icke i tillfälle att tävla med Key-Cito i segrarklass. Det finnes säkert många goda hundar i södra Sverige, och Hr Johansson är själv ägare till flera, som, om vi hade en avdelning därnere, skulle komma att göra sig gällande på tävlingsbanan.

Vargamors Pojk, SKKS 1546 FF, äg. Hr E. F. Anderson, Stortorp, är en hund, som alltid låter tala om sig i samband med både klubbens och andra föreningars tävlingar. Pojk är i sin fulla kraft och har säkert ännu icke sagt sista ordet. Han har erövat ett flertal första pris i segrareklass såsom skyddshund, och hade, om tidigare

Champion Harras av Barrsäter, SKKS 59 AA, ägare Fru Dagny Torén, Stockholm, en av våra äldsta och skickligaste skydds- och rapporthundar.

bestämmelser fått tillämpas, vid det här laget varit minst dubbelchampion — så många första pris har han erövat! Det fordras nämligen för att en hund skall bliva tillerkänd titeln champion, att densamma på utställning även erövat ett första pris i öppen klass. Detta har emellertid Pojk aldrig lyckats. Pojk kan i skönhet gott mäta sig med vilken som helst av tidigare existerande brukshundscham-

Göteborgsavdelningens kassör, direktör H. Andreasson, Mölndal, på träningspromenad i sällskap med sin hund Troj, SKKS 916 KK.

Champion Greif, SKKS 849 CC, ägare Köpman Axel Hellgren, Stockholm, med två av sina bästa priser.

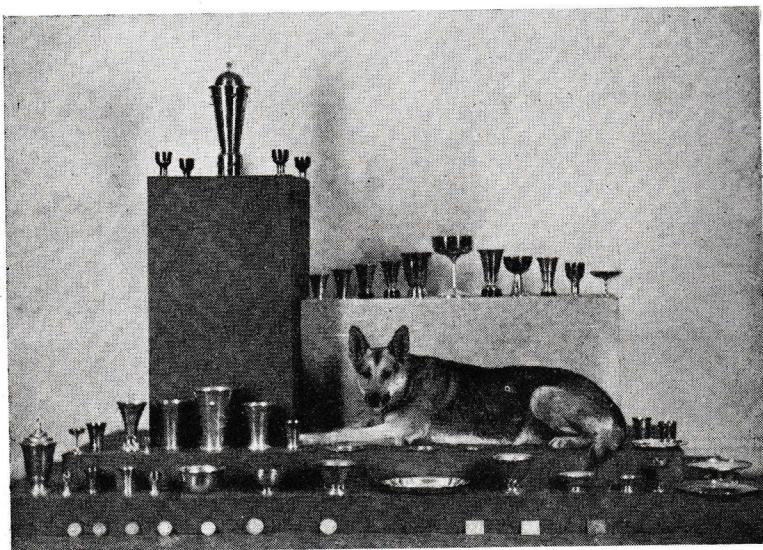
pion. En god hund är Pojk, en hund, som aldrig ställer till någon förtret för sin husse, (Boston) som inom parantes sagt också är en tävlingsförare av klass.

Champion Fjällvargens Kickan, SKKS 1507 GG, äg. Maskinmästare C. E. Sjögren, Stockholm, har på såväl utställningar som bruksprov erövrat många första segrareklasspris. Kickan, som är i sina krafts dagar, har varit en av Vargamors Pojks värsta konkurrenter. Hon är dessutom en utmärkt avelstik. Champ. Fjällvargens Kickan liksom Vargamors Pojk äro två hundar, som på tävlingsbanan som skyddshundar visa, huru en skyddshund, rätt appelldresserad, skall uppträda. Dessa båda hundar uppträda icke såsom några veritabla slagskampar, utan utföra skyddsproven lugnt, säkert och med beräkning, så som de skola utföras —!

Troj, SKKS 916 KK, äg. Direktör H. Andreasson, Mölndal, är en av Göteborgs-avdelningens tävlingshundar, som tillhör det yngre gardet Troj tävlar i segrarklass och har där uppnått goda resultat. Ännu har han långt kvar för att kunna mäta sig med förenämnda hundar.

Rinty, SKKS 1510, äg. Hr. Claes Andersson (Hundanders), innehavare av hundgården Albydal, Hagalund, har blivit en mycket foglig och trevlig hund — förr den s. k. Enköpingskräcken — ett namn, som om något var oberättigat. Av bilden att döma torde Rinty inte vara så värst farlig för sin omgivning. Rinty har icke hunnit så långt som han borde kunnat, tack vare att hans husse varit för mycket upptagen med dressyr av andras hundar, som fått fördelen av att gästa »Hundanders» utmärkta hundpensionat vid Albydal.

Vargen Excelsior, SKKS 196 HH, äg. Fotograf Uno Friberg, Stockholm, är en hund, som på tävlingsbanan som skyddshund verkar mycket hård, men i det dagliga umgänget med människor är så snäll och beskedlig, att något snällare finns icke. Vargen är en mycket vacker hund, som på tävlingsbanan håller sig väl framme och

Vargen Excelsior, SKKS 196 HH, ägare Fotograf Uno Friberg, Stockholm, en god tävlingshund med ett godmodigt lynne.

Champion Fjällvargens Kickan, SKKS 1507 GG, ägare Maskinmästare C. E. Sjögren, Stockholm, en av Vargamors Pojks värsta konkurrenter.

kan när som helst vinna segrareklassen, om han lägger bort att taga det hela som en lek, vilket det förstås i verkligheten är.

Bordstal

hållet av Doktor Roesebeck vid den 3:dje Nordiska schäferhundsutställningen i Oslo 1936.

Mitt intryck av den 3:dje nordiska schäferhundsutställningen var genomgående gott, men hundarna voro i allmänhet sämre här än i Tyskland. De nordiska länderna ha ju karantänbestämmelser, dock har Sverige bättre ställt än Norge. Skall jag ärligt bedöma kvaliteten på hundarna, stodo dessa på den 2:dra nordiska utställningen i Stockholm betydligt högre. Sverige kan få hundar från Tyskland eller sända sina tikar dit för parning, men för Norges del låter detta sig icke göra.

När man ser hundarna vid dagens utställning, får man tydligt det intrycket, att "här fattas det något". *Det måste komma in nytt blod från Tyskland.*

Man ser en mängd stora tunga hundar och bredvid dem en mängd för lätta hundar, med tunna bröst och svaga bakben. Två saker äro i ögonen fallande:

- 1) Tandfelen voro minimala. I Tyskland slås oftast omkring 20 % ut på grund av att en eller flera premolarer saknas. I dag på utställningen var det högst 3—4 %.
- 2) Svag konstitution, magra hundar och brist på motion. Varför är schäferhunden i Norge mager och så svag i benstommen?
  - A. Antingen är det brist på föda, d. v. s. svältutfodring.
  - B. Dålig skötsel.
  - C. Fel i uppfödningen. Dessa fel ha hundarna fått i arv av sina förfäder, de

ha icke fått tillräcklig kraft, och detta är ett tecken på inavel.

Norge är i trängande behov av nytt blod. I hela landet finns omkring 250 schäferhundar och ingen import av nya hundar förekommer. Detta måste ovillkorligen resultera i en inavel, som icke utfaller fördelaktigt.

De gällande karantänbestämmelserna måste förändras, ett arbete, som Norska Schäferhundklubben måste helt gå in för.

Rabies, som är orsaken till karantänbestämmelserna förekommer endast i Östeuropa eller betydligt längre söderut, men *icke* i Tyskland. Därmed bortfaller orsaken till karantänbestämmelserna. Norge måste försöka få samma bestämmelser som Sverige.

Det finns goda hundar här i landet, men äro dessa importerade eller uppfödda här? Äro hundarna, som fingo 1:sta pris här idag, av norsk eller tysk uppfödning? Om dessa frågor besvarades, kunde man ännu lättare få reda på om orsaken till att alla de svagare hundarna här i landet berodde på uppfödning eller inavel.

Hundarna skola icke bara äta ben. Om man tror, att en hund får tillräckligt med föda av bara det, som människan själv icke äter upp, så tar man fel. Hunden måste ha samma beståndsdelar i födan som en människa. Äggvita, kolhydrat och fett. Likaså är det fel att tro att en valp icke skall ha kött, tvärtom den behöver mycket kött annars blir hunden sjuk. Den behöver de vitaminer, som finnas i rätt kött och råa grönsaker, t. ex. morötter och tomater. Fiskleverolja är *mycket* viktigt. Giv icke hunden bara gröt!

Det verkar som om man här i landet vore på rätt väg ifråga om uppfödningen, men det arbetas för litet med själva hunden. Man skaffar sig en schäfer. Den är annorlunda än andra hundar. Den har mer själ än andra raser. Ingen annan hund går upp mot schäfern, den är lydigare och mer uppmärksam än alla andra hundraser. Schäfern är nästan som en god människa, den kan bara icke tala. Därför har den även uppnått en sådan otrolig popularitet

och utbredning. Den har erövrat världen. Till och med i Japan har schäferuppfödning börjat, och man har redan lyckats uppnå goda resultat. Ryssland sänder varje år folk till Tyskland för att köpa schäferhundar. Vad är nu orsaken till att schäfern är så omtyckt i alla kulturländer? Det är ingen modehund som så många andra raser, nej, schäfern har erövrat världen på grund av sitt trevliga temperament, sin själ och sin önskan att få tjäna människan och vara hennes trofasta och uppriktiga vän — — —!

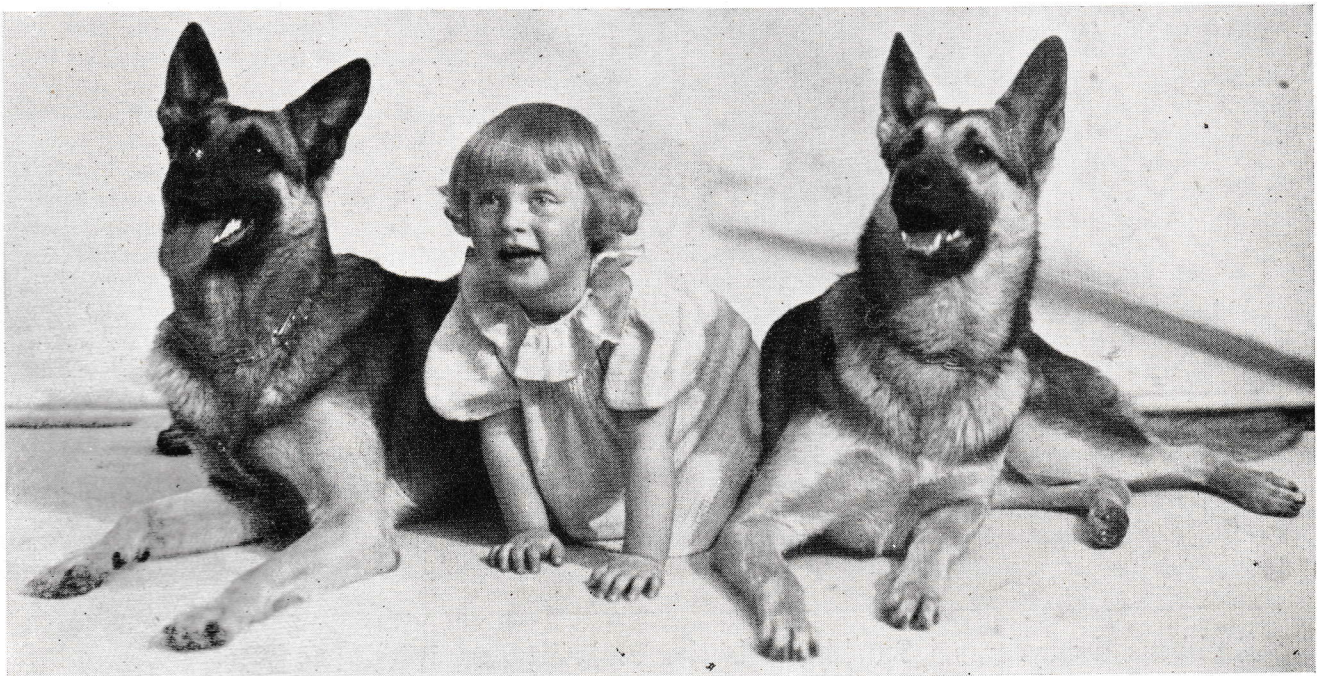
Som synes torde man utan överdrift kunna påstå, att vårt Svenska schäferhundmaterial är bättre än det som finnes i vårt broderland Norge. Importmöjligheterna dit äro ju som bekant synnerligen små. Så är emellertid icke förhållandena för oss. Vi ha också utnyttjat importmöjligheten och tillfört landet flera goda hundar, som kanske ännu icke låtit tala om sig.

Men den av dr. Roesbeck påtalade mindre goda uppfödningen kan och bör undvikas. Vi måste tillse, att vi endast avla med kraftiga och utvecklade individer, som ha någonting att giva. Därtill bör och måste varje uppfödare giva den unga hunden en god och närande kost. Den köpande allmänheten skulle vid val av hundar endast vända sig till erkänt ansvarsfulla kennlar och därigenom minska avsättningen för de personer, som för snöd vinnings skull avla med mindervärdiga djur och svältuppfödda valparna. Så småningom kanske dessa parasiter inom vårt kennelliv försvinna för att ägna sig åt någonting annat. Doktor R. ord giva oss emellertid anledning till eftertanke!

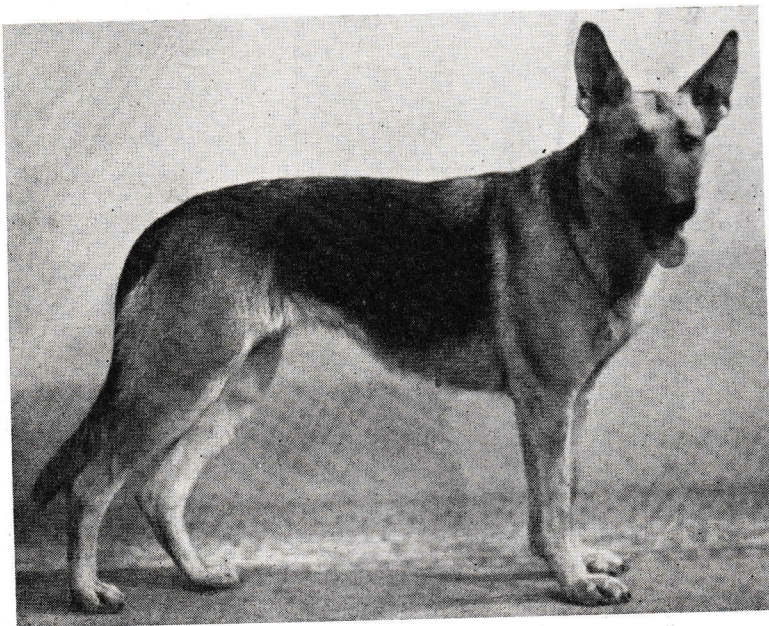
Schäfertiken HASTI

SKKS 1877 JJ, parades den 24 okt. 1936 med Käwe-stugans LEIPT, SKKS 532 KK, och väntas valpa vid Jultiden. Event. valpar till salu och kunna beses hos ägaren Målarmästare GOTTFRID AXNÉR (Draghems Kennel)

Tavastgatan 31, Stockholm, Tel. 41 19 53

Zorro och Bullas flankera Lill-matte Blanche Norström, Bullas svarar för säkerheten på Drottningholms slott och Zorro äges av Fru L. Norström, Stockholm.

Lady aus dem Torsheim, S. Z. 464860, ägare Herr Erik Dahlgren, inneh. av Kennel av Dahlheim. Lady erövrade å SKK:s utst. i Göteborg 1936 1:sta pris skl och CACIB cert.

DEN LÄMPLIGASTE JULKLAPPEN är en schäfervalp efter tyska avelshunden *Chlodulf V. Pelztierhof S.Z. 446895. P. H.* och undan importerade, tyska avelstiken *Asta v. Heidelberg S.Z. 427556*. Valparna äro födda d. 23/10 36 och äro synnerligen jämna och vackra. Båda föräldrarna äro i Tyskland kårade som avelsdjur. Fadern är en av Tysklands f. n. mest använda avelshundar.

Hänvändelse till ägaren

Ivar Ohlsson,
Näsby Slottspark 4.
Viggbyholm.

Schäfertiken Bellas bravad

En kidnapping, som ägde rum vid herrgården Cornwood hos en affärsman Sam Collins i Colorado, Amerika, och som i minsta detalj väl förberetts omintetgjordes tack vare en schäfertiks ingripande. Hon hade nämligen upptäckt banditernas förchavande och ställt sig i vägen för dem samt uppehållit dessa så länge, att de kunde gripas.

En lördagskväll rådde liv och rörelse på Sam Collins herrgård. Ett stort sällskap gästade honom för att tillbringa några underbara dagar därstädes. Collins gårdslånande villa ligger i en härlig och skuggig park långt ifrån staden. Man tillbringade tiden med att spela golf och tennis, bada i en härlig bassäng med varmt och kallt vatten samt dricka cocktail och spela bridge.

Värdfolket hade en enda liten dotter — femåriga Evelyne. Barnets käraste lekkamrat var trädgårdsmästarens schäfertik Bella. Vid ett tillfälle under lördagsnatten hörde man plötsligt några egendomliga och misstänkta ljud från lilla Evelyns sovrum. Några herrar, som uppehöll sig i parken, rusade till och inne i barnets sovrum funno de barnsköterskan sittande kloroformerad, fastbunden på en stol och Evelyne, som gått till sängs, försvunnen. Otivelaktigt hade ett barnaröv ägt rum.

Man försökte telefonledes tillkalla polisen, men då telefonen gjorts obrukbar, fingo de intet svar. Collins och hans gäster rusade då med dragna revolverar ut i parken för att om möjligt finna flickan och gärningsmännen. Helt plötsligt fingo de från ett avlägset hörn av parken höra ett ursinnigt hundskall och flera revolverskott. Då de anlände till den plats, varifrån oväsendet hördes, fingo

de se en medvetlös man liggande på marken samt en annan man, som ursinnigt angreps av schäfertiken Bella, vilken han med revolverskott sökte oskadliggöra. Bredvid den medvetlöse mannen satt Evelyne krampaktigt hållande sin docka i sina armar. Av ett välriktat skott från en av gästerna föll den andre förbrytaren till marken. Kidnapparna bundos till händer och fötter och buros in i huset, varvid man vid närmare granskning av dem konstaterade, att de voro chaufförer till två av Collins gäster. Innan iscensättningen av barnarövet, hade de skurit av samtliga telefonledningar samt gjort alla bilar i garaget obrukbara.

Deras bovstreck hade säkert lyckats, om inte Bella råkat komma i deras väg. Hon hade nämligen upptäckt deras förchavande och sprungit efter dem samt huggit sig fast i mannen, som bar Evelyne, därvid denne förlorat balansen och fallit och slagit huvudet mot marken med sådan kraft, att han förlorat medvetandet. Därefter hade den modiga hunden angripit den andre boven och bekymrade sig föga om dennes skott, som sårade henne svårt.

Man kan lätt föreställa sig, vilket uppseende denna schäfertiks hjältemod uppväckte i hela Amerika, och att familjen Collins gjorde allt för att Bella skulle bliva fullt återställd igen efter de erhållna skottskadorna.

Kriminalpolisen, som sedan verkställde undersökningen angående ifrågavarande brott, funno, att de bägge chaufförerna voro medlemmar av ett gangsterband, som flera månader i förväg förberett detta barnaröv. Man hoppas att genom denna händelse komma hela bandet på spåren.

Klubbens dressyrkurs i Stockholm börjar omkring den 1 febr. 1937.

Uppmana andra schäferägare att ingå som medlemmar i klubben!

Gå in för utbildning av rapporthundar!

Utbildningen av s. k. rapporthundar har legat så gott som nere. Men av allt att döma har denna utomordentliga hundsportgren åter blomstrat upp. Svenska Schäferhundklubbens energiska medlemmar visade detta söndagen den 26 nov. 1936, då icke mindre än sex förare ställde upp och tävlade i denna gren. För att medlemmarna skola få tillfälle att träna och utbilda sina hundar till rapporthundar införa vi den nu gällande provningsordningen, som har följande lydelse:

Prövningsordning för rapporthundar.

I. Appellprov:

1. Linförighet: kommando »Fot», koeff. 1.

Föraren för hunden i slak lina. Hunden skall villigt och glatt följa föraren på vänstra sidan och får icke draga sig varken före eller efter. Linförigheten skall efter domarens anvisning prövas i olika gångarter och vändningar. Hundens huvud i jämnhöjd med förarens knä. Stannar föraren, skall hunden utan kommando genast sätta sig vid vänstra sidan.

2. Fritt vid sidan: kommando »Fot», koeff. 2.

Utföres som prov n:r 1 dock utan lina. Vid proven 1 och 2 skall om möjligt hunden jämväl föras genom grupp om 4 personer.

3. Läggande: kommando »Plats», koeff. 1.

Hunden skall på kommando »plats» blixtnabbt lägga sig såväl från stillastående som under olika gångarter.

4. Platsliggande i grupp: (För öppen klass 5 minuter, för segrarklass 10 minuter). Kommando »Plats», koeff. 3.

Förarna gå med sina hundar på ett led och på tillsägelse av tävlingsledaren läggas hundarna plats med ca tre stegs avstånd från varandra. På tävlingsledarens anmaning gå förarna utan att se sig tillbaka ur hundarnas åsyn. Intet föremål får nedläggas vid hundarna. Efter utlöp tid bli va hundarna på tillsägelse av tävlingsledaren avhämtade. Reser sig hunden, eller springer han föraren tillmötes värderas provet lägre. Kvarstannar hunden kortare tid än 5 resp. 10 min., skall provet värderas med 0.

5. Fritt hopp över 1 meter hög dubbel häck. (Avstånd mellan häckarna 75 cm. för öppen klass, 1 meter för segrarklass). Kommando »Hopp», koeff. 2.

Hunden skall sitta vid förarens vänstra sida och på kommando hoppa fritt över häckarna.

6. Klätterhopp över plank. (Plankets höjd 1,60 mtr för öppen klass, 1,90 mtr för segrarklass). Kommando »Hopp», koeff. 2.

Hunden skall sitta vid förarens vänstra sida och på kommando göra klätterhopp över planket.

7. Simning över en sträcka från 50 till 100 mtr, koeff. 2.

II. Karaktärsprov:

1. Uppförande vid skottlossning och vid andra höga ljud. Hunden skall vara okopplad och får icke hotas. Visar sig hunden vara skotträdd, godkännes den ej som rapporthund. Koeff. 3.

2. Uppförande vid andra plötsliga överraskningar av för hunden ej hotande karaktär, samt vid svaga ljud. Koeff. 3.

3. Uppförande när en person sakta smyger sig fram till föraren, som sitter eller ligger och har hunden kopplad. Koeff. 3.

Högljutt skall under momenten 2 och 3 värdesättes med 0.

III. Rapportföring:

1. Endast för öppen klass: Frispår 300 mtr på förarens spår. Kommando: »Spår». Koeff. 2. Påsläppet verkställes av hjälpföraren.

2. Rapportering från hjälpföraren, rapportvägens längd 1000 mtr. Kommando: »Marsch-marsch». Koeff. 3.

Föraren med sin hund jämte hjälpföraren och hjälpdomare går den föreskrivna sträckan från avgångsorten till målet. Vid målet stanna hjälpdomaren och föraren, medan hjälpföraren övertar den uppkopplade hunden och går med denna tillbaka samma sträcka till avgångsorten. Hjälpföraren får därpå av domaren rapporten med hundens avgångstid, lägger denna i den på hundens halsband fastsatta rapportväskan, och avsänder hunden till föraren. Hundens ankomsttid till föraren antecknas av hjälpdomaren på rapportbladet efter en på förhand kontrollerad klocka.

3. Rapportföring från föraren till hjälpföraren, 1000 mtr. Kommando: »Marsch-marsch». Koeff. 4.

Hjälpdomaren giver rapporten med anteckning om hundens nya avgångstid till föraren, som skickar hunden tillbaka till hjälpföraren. Annars som förut. Domaren bekräftar ankomsttiden.

4. Endast för segrarklass: Rapportföring från hjälpföraren till föraren, sedan denna bytt plats, rapportvägens längd 1500 mtr. Kommando: »Marsch-marsch». Koeff. 4.

Sedan hunden blivit skickad tillbaka enligt föregående moment lämnar föraren jämte hjälpdomaren sin plats samt går ungefär i samma riktning som förut ytterligare 500 mtr framåt. Spåret skall läggas i en skarp vinkel. Förarens nya plats får icke vara synlig från den föregående. Hunden avsändes återigen av hjälpföraren på domarens anvisning. Sedan hunden återvänt till föraren, antecknas ankomsttiden som under moment 2.

I. Rapportföring,
mom. 2 och 3:

Använd tid:	betyg:
Under 2 minuter	6
2 —2,30 minuter	» 5
2,30—3	» 4
3 —3,45	» 3
3,45—5	» 2
5 —7	» 1
över 7 minuter	» 0

II. Rapportföring,
mom. 4:

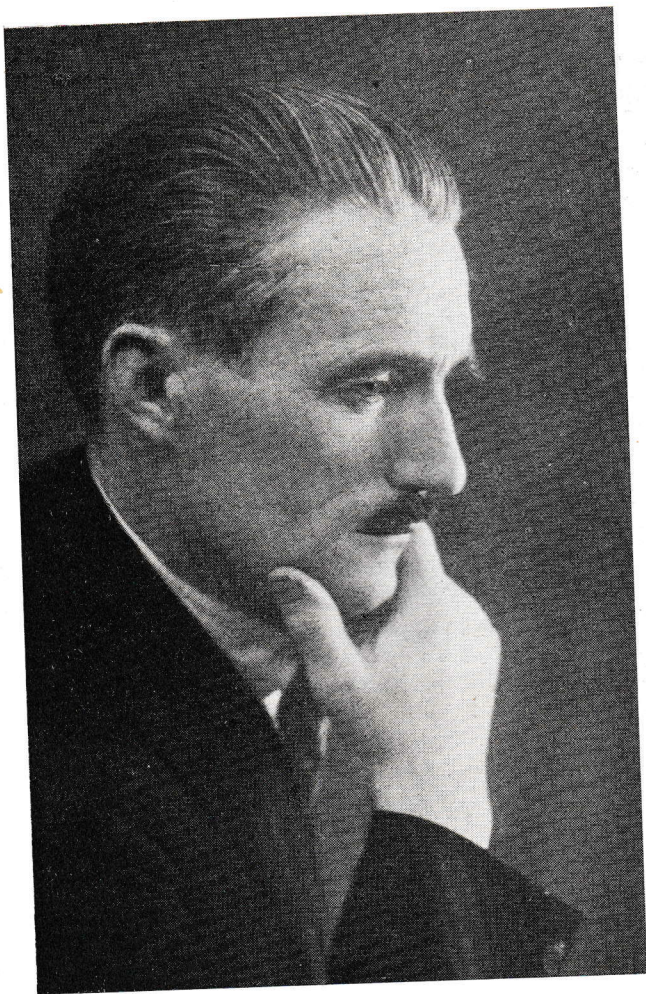
Använd tid:	betyg:
Under 4,30 minuter	6
4,30—5	» 5
5 —5,30	» 4
5,30—6,45	» 3
6,45—8,30	» 2
8,30—11	» 1
	» 0

Reglemente för tävlingar med rapporthundar.

1. De allmänna tävlingsreglerna för skyddshundar skola även gälla vid tävlingar för rapporthundar. Tävlingar med skyddshundar och med rapporthundar få ej förläggas samtidigt till samma plats.

2. Tävlingarna inledas med rapportföring, varpå följa karaktärsproven, och till slut appellövningarna. Om av vissa orsaker hela tävlingsprogrammet ej medhinner på en dag, kunna appellövningarna helt eller delvis förläggas till en följande dag.

3. Vid karaktärsprovets moment 1 kunna de höga ljuden framkallas vid exempelvis piskmällar, slag på bleckplåt eller på trumma etc., vid mom. 2 kan som plötslig överraskning användas t. ex. uppspännande av ett paraply, fladdrande kläder etc., och samma moments svaga ljud kunna framkallas exempelvis genom skakande av en plåt-ask innehållandena små metallföremål, hundens förande

Kriminalkonstapel S. Sund, vår mångårige och betrodde sekreterare, lämnar med detta års utgång denna sin befattnings. Vi kunna likväl även för framtiden räkna med hans intresse för schäferhundssaken, då han kommer att kvarstå som redaktör och ansvarig utgivare för vår tidning »Våra Schäferhundar», så att kontakt med medlemmarna kommer det nog att bli även i fortsättningen. — Vi ha alla mer eller mindre kommit i beröring med Hr Sund och lärt oss uppskatta hans ideella arbete till Schäfrarnas fromma här i landet. Han har utan mycket knot burit en tung arbetsbörda och att han även i framtiden ej kommer att ligga på latsidan, äro vi alla övertygade om. Vår tidskrift blir nog ej lidande på, att Hr Sund helt och hållet får ägna sina krafter åt denna.

Som en ringa erkänsla för sitt mångåriga arbete och intresse, kommer Hr Sund att bli den förste innehavaren av klubbens nya förgyllda jetong, må det bli ett uttryck för vår tacksamhet.

Från Göteborgsavdelningens klubbafton

Styrelsen för Svenska Schäferhundklubbens Göteborgsavdelning hade onsdagen den 18 november 1936 anordnat en klubbafton för sina medlemmar i Göteborgs Motorklubbs nyrenoverade och trevliga lokal vid Rosenlundsgatan 1. Klockan 7,30 eftermiddagen, då klubbaftonen öppnades, hade ett femtiotal medlemmar med damer infunnit sig och kände de sig genast väl till rätta i den trivsamma lokalen med det glänsande parkettgolvet och de originella målningarna på väggarna.

Samkvämet öppnades av avdelningens gemytliga ordförande, hr E. Jacobson, som hälsade de närvarande hjärtligt välkomna och samtidigt riktade några ord till de närvarande och uppmanade event. hundspekulanter att vid nyanskaffning av schäferhundar noga överväga sitt val och ej köpa första bästa hund, som utbjödes till ett pris av c:a 25 kronor och som ifråga om karaktär och exteriör lämnar mycket övrigt att önska, utan i stället se till endast skaffa sig ett djur med lugnt och självmedvetet uppträdande och god härstamning. Därefter överlämnade hr Jacobsson ordet till hr Arvid Saxling, som därefter höll ett med kraftiga applåder avtackat föredrag över ämnet: »Schäferhundar och deras uppfödning.» Hr Saxling framhöll med skärpa vikten av att vid val av avelsdjur såväl tikar som hundar gå fram med synnerligen noggrannhet. Hr S. poängterade särskilt nedärvningsförmågan, som kan spåras t. o. m. tredje led. Slutligen gavs goda råd angående valpuppfödning, schäferhundens dressyr samt recept för hundens avmaskning etc.

Efter föredragets slut bänkade vi oss kring dukade kaffebord, varefter det vidtog kaffedrickning och gemytligt samspråk om varjehanda hundspörsmål. Därefter förevisades en del av avdelningskassören Hr H. Andreasson upptagna filmer från årets officiella- och serietävlingar, vilken förevisning tog en timme i anspråk. Förevisningen avslutades med kraftiga applåder. Därefter trädde dansen till långt in på småtimmarna vid tonerna från dragspel, banjo och piano, medlemmarnas egna kapell. Vi skildes åt med löfte om att Svenska Schäferhundklubbens Göteborgsavdelning skulle komma att avhålla en Julfest lördagen den 2 januari 1937 klockan 7,30 eftermiddagen och å samma plats. Till denna fest önska vi medlemmarna och deras vänner hjärtligt välkomna. Entré: kr. 2:— per person inklusive kaffe, kakor och Jultårta, dans och underhållning m. m.

Andreas.

förbi en brädvägg, bakom vilken en person svagt knacker eller på annat sätt giver sig tillkänna e. dyl.

4. Vid bedömandet av rapportföringen kunna terräng- och väderleksförhållanden samt andra särskilt försvårande omständigheter tagas i betraktande. Dock får hunden ej godkännas som rapporthund, om den för rapportföring enligt momenten 2 och 3 använt längre tid än 7 minuter.

5. Rapportföringen bör ske i omväxlande, kuperad ter-

räng, dock bör tät skog och allmän landsväg undvikas. Tilllåtet är att förlägga rapportvägen i sådan terräng, där naturliga hinder förekomma, exempelvis gärdesgårdar, häckar, gravar och bäckar (även av den bredd att hunden måste simma över en kortare sträcka). Skottlossning i närheten av rapportvägen bör om möjligt förekomma.

Simprovet avser endast att visa, att hunden frivilligt går i vattnet och har förmåga att simma den angivna sträckan.

Några av deltagarna i festen efter höstsammanträdet. I andra raden fjärde man fr. v. klubbens nye ordförande, avdelningschef Helge Scholander, och bredvid honom till höger v. ordf. Kapten Hans Edman.

Höstsammanträdet

Den 1 december hade klubben sitt ordinarie höstsammanträde å restaurant Piperska Muren. Drygt 40-talet medlemmar voro närvarande och deltog med liv och lust i de förekommande förhandlingarna, som ägde rum i bästa samförstånd. De fattade besluten framgå av efterföljande protokoll.

Protokoll, hållet vid Svenska Schäferhundklubbens ordinarie höstsammanträde å Restaurant Piperska Muren den 1 dec. 1936.

§ 1.

Sammanträdet öppnades av vice ordföranden. Avdelningschef Helge Scholander, som hälsade de närvarande hjärtligt välkomna.

§ 2.

Förklarades sammanträdet stadgeenligt utlyst.

§ 3.

Justerades röstlängden och befanns 39 klubbmedlemmar närvarande.

§ 4.

Godkände mötet den av Styrelsen uppgjorda föredragningslistan.

§ 5.

Att jämte ordföranden justera dagens protokoll utsågos Kamrer Eric Sandstedt och Maskinmästare Edvin Sjögren.

§ 6.

Fastställdes årsavgiften för år 1937 till Kronor 6:—.

§ 7.

Godkändes den av styrelsen uppgjorda inkomst- och utgiftsstaten för år 1937.

§ 8.

På styrelsens förslag beslöt mötet att klubbens tidskrift skulle liksom tidigare utgivas med fyra nummer under år 1937 men med rätt för styrelsen att om den ansågs det nödvändigt och klubbens ekonomi det medgäve, utgiva ytterligare ett eller flera nummer.

§ 9.

Till ordinarie styrelseledamöter för en tid av två år omvaldes Avdelningschef Helge Scholander och Ingeniör Gunnar Ekstedt samt nyvaldes Kamrer Eric Sandstedt.

§ 10.

Till ordinarie styrelseledamöter för en tid av ett år i stället för Redaktör Gunnar Müllern och Disponent Åke Engström, vilka båda ställt sina platser till förfogande, valdes Kapten Hans Edman och Telegraftjänsteman Hjalmar Jansson.

§ 11.

Till styrelsesuppleanter för en tid av två år valdes Disponent Åke Engström och Ingeniör A. Bergström.

§ 12.

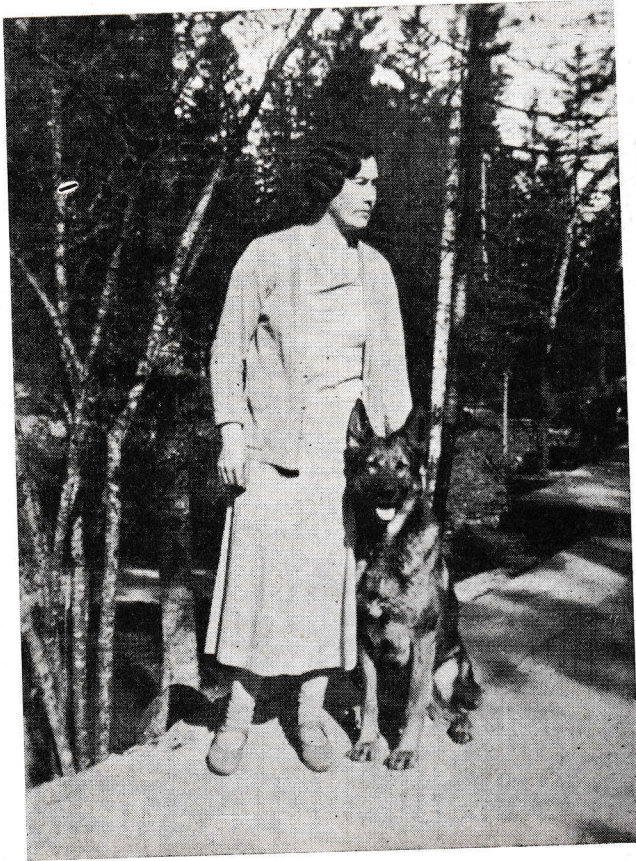
Till styrelsesuppleanter för en tid av ett år valdes Köpman Lennart Bolmström och Fröken Anna-Greta Sellman i stället för Ingeniör Gunnar Ekstedt och Kamrer Eric Sandstedt, vilka valts till ordinarie ledamöter.

§ 13.

Till ordförande för år 1937 valdes avdelningschef Helge Scholander samt till vice ordförande för samma tid Kapten Hans Edman.

§ 14.

Till revisorer för granskning av klubbens räkenskaper

Två goda vänner Fru Lisa Andersson, Stortorp, och Vargamors Pojk.

för år 1937 valdes Köpman Axel Hellgren och Verkmästare E. Guldbbrandson, samt till suppleanter för dessa Herrar Elis Claesson och Axel Weinar.

§ 15.

På förslag av Kamrer Eric Sandstedt beslöts, att anmälningsavgifterna för klubbens bruksprov (tävlingar) skulle för år 1937 och tills vidare utgöra Kronor 8:— i nybörjare- och öppen klass samt 12 kronor i segrareklass.

§ 16.

På styrelsens förslag beslöts att klubben skulle låta prägla plaketter, som skall utdelas såsom standardpriser vid klubbens såväl utställningar som bruksprov.

§ 17.

Till täckande av utgifter för iordningställandet av sportstugan vid Västberga medgavs styrelsen rätt att få disponera den s. k. sportstugefonden, om så ansågs nödvändigt, men skulle i så fall uppkommen vinst å klubbens verksamhet överföras till nämnda fond och till belopp, som motsvarar det nuvarande.

§ 18.

Styrelsen fick fria händer att bestämma angående tidpunkten för utställningar och tävlingar.

§ 19.

Samtliga val voro enhälliga.

§ 20.

Förklarades sammanträdet avslutat.

Vid protokollet:
A. G. Sellman.

Justeras:
H. Scholander.
Ordförande.

E. Sandstedt.

C. E. Sjögren.

Efter mötet var anordnat en trevlig klubbafton, som pigades upp genom den trevliga medverkan av direkt Lindberg, Casinoteatern, skådespelaren Karl Reinholtz från nämnda teater samt fru Lillie Norström.

Klubbens nye ordförande, hr Scholander, uttryckte den förhoppningen, att vi i fortsättningen skulle få komma tillsammans och dryfta schäferhundspörsmål under gemytliga och anspråkslösa former till gagn för oss själva och kennelsaken i övrigt. — En sak, som vi utan tvekan äro ense med honom om —. Vi måste — fortsatte hr Scholander — lägga vårt arbete på en bredare basis, och schäferhundägaren skall noga betänka det ansvar, som åligger honom. Appellen, brukshundens A och O, får ej längre vara förbehållen tävlingshunden, utan skall bibringas alla våra hundar. Vårt mål bör bli att varje hund, när som helst, skall kunna deltaga i en appelluppvisningstrupp —! Må vi var och en i sin stad söka förverkliga detta önskemål — då behöva vi icke vara oroliga för kommande tider. Styrelsens åtgärd att framlägga en ny organisationsplan för nästa års arbete, tro vi säkert skall bli ett led i rätt riktning.

*

Aktuellt

Klubbens styrelse har gått in för en ny arbetsordning. Bl. a. har styrelsen startat s. k. klubbaftonar, avsedda att giva medlemmarna tillfälle att sammanträffa för att bl. a. diskutera för schäferhundsaken viktiga spörsmål samt bereda dem tillfälle att under gemytliga former lära känna varandra. Tvenne sådana sammankomster ha redan ägt rum på Filips konditori, 27—29 Regeringsgatan i Stockholm. Vid första tillfället genomgick Hr Eric Sandstedt, klubbens föredragschef, just nämnda arbetsordning, och vid det andra tillfället den 9 sistlidna december hade hr Sandstedt lyckats samla så gott som fullt hus, c:a 70 personer, som blevo i tillfälle att åhöra, då Hr Sandstedt »tentamensförhörde» veterinär P. Viridén angående våra schäferhundars event. krämpor. Medlemmarna fingo tillfälle att till Hr Sandstedt överlämna skriftliga frågor, som framfördes av honom och sedan besvarades av Hr Viridén, som efteråt avtackades med ett kraftigt fyrfaldigt hurra-rop.

*

Vår underavdelning i Göteborg har hållit en liknande sammankomst, som omnämnes på annat ställe i denna tidskrift.

*

Den 14 januari 1937 samlas vi åter på Filips konditori, då vi få tillfälle att diskutera bedömningsättet vid våra brukshundstävlingar samt åhöra Hr Sandstedt m. fl. medlemmar berätta hundhistorier.

Därefter komma vi återigen att samlas under februari och å plats, som ännu icke bestämts, för att åhöra en redogörelse över schäferhundens exteriör samt se skioptikonbilder, som kunna vara av intresse för oss och som just röra sig om schäferhundens exteriör.

*

Klubbens Göteborgsavdelning bedriver en synnerligen livlig verksamhet. En av våra medlemmar i Gbg Hr Erik Dahlgren, innehavare av Kenneln »av Dahlheim», har sänt red. en massa tidningsurklipp, varav framgår, att avdelningen har pressen med sig. Hr D. skriver bl. a.: »Det har hänt en hel del här i Göteborg, och jag tror, att vi kunna

tävla med vilken som helst ang. intresse för Svenska Schäferhundklubben, och vi kunna glädja oss åt att hela Göteborgspresen är med oss, och vill jag särskilt framhålla red. Östlund, Ny tid, som visar ett mycket stort och allvarligt intresse för vårt arbete. Göteborgs-Posten har ju skänkt ett ståtligt vandringspris, och Morgontidningen skriver långa notiser om de vackra schäferhundarna.»

Må våra verksamma medlemmar i Gbg. fortsätta på den inslagna vägen och alltid aktgiva på sitt sätt att uppträda med sina älsklingsdjur, så att dessa icke giva anledningar till berättigade anmärkningar från allmänhetens sida —!

*

Nästa nummer av denna tidskrift utkommer omkring den 15 febr. 1937. Annonser och artiklar samt bilder böra vara redaktionen tillhanda senast den 1 febr. Med varje insänd bild torde bifogas kronor 5, utgörande minimipris för varje införd kliché. Då vi, som på annat ställe nämnts, komma att införa bilder och text om kända hundar emotser redaktionen härför lämpade fotografier jämte textförslag.

*

I föregående nummer av denna tidskrift hade i en kommentar till Greve M. U. Kallings krönika i Jakt & Hundsport i Stockholms-Tidningen, vari hr Kalling påstod, att schäfararna på SKK:s Göteborgsutställning fört ett oberättigat oväsen under själva prisutdelningen, insmugit sig en mening av följande utseende och lydelse — »hundar av övriga raser moltego?» Detta var icke hr Kallings ord, utan red. av denna tidskrift. Vi tacka emellertid hr Kalling för påpekandet ifråga och hoppas, att schäferhundarna på kommande utställningar förhålla sig tysta och stilla och därmed visa, hurudant väluppfostrade hundar skola uppföra sig. Således ärade schäferhundägare: inga skällande och tjutande schäfrar mer på våra eller andras utställningar!

Kursavslutning i Stockholm

Den 17/12 1936 avslutades klubbens dressyrkurs i Stockholm med en liten tävling, som dömdes av hrr L. Bolmström och G. Ekstedt. Följande resultat uppnåddes:

1) Bill, förare hr Neuman, 99 p., 2) Seppo, förare fru Malmstedt, 96 p., 3) Essie, förare fru Nordström, 91½ p., 4) Kåwestugans Dallas, förare hr Kihlström, 90½ p., 5) King av Kazik, förare ing. Palmgren, 87 p., 6) Lorry, förare fröken Pihlgren, 86½ p., 7) Jack, förare fru Pettersson, och Portos, förare fru Johannesson, 80 p., 8) Lo-Lo II, förare fröken af Ström, 72½ p., 9) Duncan, förare hr H. Goldkuhl, 69 p., 10) Sessan, förare hr A. Andersson, 68 p., 11) Nalle, förare hr Lydén, 63½ p., 12) Riff, förare hr Åsbrink, 61 p., 13) Key, förare hr Procheus, 59 p., 14) Lobo, förare frk. Karlsson, 53½ p.

Nalle, Riff och Key förlorade 18 poäng genom att icke ligga kvar under platsliggande i grupp. Lobo och fröken Karlsson hava endast deltagit 5 gånger av kursens 22 lektioner.

Glädjande nog visade förarna en stor jämnhet.

Efter avslutandet av uppvisningen följde tal, fotografering m. m. Allt i gemytlighetens tecken.

Nu önska vi, att deltagarna i denna nu avslutade kurs liksom deltagare i tidigare kurser skola fortsätta med utbildningen av sina hundar, gå ut till Västberga sportstuga samt bliva eller fortfarande vara medlemmar av Svenska Schäferhundklubben.

I början av februari börjar en ny kurs!

Champion Ramonas Toy död.

Den 26 nov. 1936 avlivades *champion Ramonas Toy*, SKKS 10 HH. Toy blev för en tid sedan utsatt för en bilolycka och då så svårt skadad, att han icke, trots en längre vistelse på Veterinärhögskolan, blev frisk igen.

Toy, som var född den 19/2 1933, var en av klubbens bästa hundar, som med stor framgång deltagit i såväl utställningar som bruksprov. På utställningar har han emellertid vunnit sina största segrar och på mycket kort tid erövat titeln champion. På tävlingsbanan såsom skyddshund har Toy för det mesta placerat sig bland de främsta samt en gång och då i mycket skarp konkurrens vunnit segrareklassen. Såsom avelshund har han endast i mindre omfattning använts.

Med Toy gick sam sagt en av klubbens vackraste hundar bort, och vi måste livligt beklaga denna ägarens, disp. A. Engströms, och klubbens förlust.

Södertäljeavdelningen firar 10-årsjubileum

Lördagen den 16 januari 1937 firar Svenska Schäferhundklubben Södertäljeavdelning 10-årsjubileum med fest å Geneta pensionat, dit klubbens medlemmar med vänner och bekanta hälsas hjärtligt välkomna.

Anmälningar om deltagande i festen emottagas av målarmästare Carl Nygren, Källsvik, Södertälje, som lämnar närmare upplysningar per telefon Södertälje 1895.

Invigning av sportstugan vid Västberga.

Sportstugan vid Västberga, som varit föremål för en grundlig restaurering, kommer att invigas Tredjedag Jul, varför vi taga oss en promenad dit ut och sammanträffa därstädes klockan 9.30 f. m.

Vid tillfället kommer att serveras kaffe och medhavd glögg, och så kommer det glada humör, som varje besökande tager med sig dit, att spridas vida omkring. (På grund av den beräknade stora anslutningen, tag ej med Edra hundar, men tag i stället med Eder ett julklappspaket!)

..Det förtjänas kanske nämnas, att stugan hålles öppen även Annandag Jul.

Hjärtligt välkomna —!

Ny prisdomare för schäfer.

S.K.K. har såsom prisdomare för schäfer godkänt kriminalkonstapel J. A. S. Sund, Stockholm.

För att underlätta skattmästarens arbete bedes medlemmarna godhetsfullt insända 1937 års medlemsavgift kr. 6 å bifogade inbetalningskort till klubbens postgirokonto 3187.

VETERINÄR
P. Viridén
 Rörstrandsgatan 8
 Mottagn. efter överenskommelse per tel.
31 88 20

God Jul
 och *Gott Nytt År*
 önskas
 Svenska Schäferhundklubbens
 medlemmar.
BODONITRYCK
 Affärs- & reklamtryck, Kataloger, Tidskrifter
 Artillerigatan 26 STOCKHOLM Tel. 61 02 94

L. NORDLUNDS
KLICHEÉ
KONSTALT
 RIT- & RETUSCHBYRÅ • KLICHEÉ AV HÖGSTA
 KLASS I ALLA MANÉR: AUTO & FOTOTYPIER
 FÖR 1-, 2-, 3- & FYRFÄRGSTRYCK - NICKEL-
 STÅL-, NICKEL- & KOPPARFÄLLNINGAR -
 NICKEL- & STEREOTYPER, MATRISER, BOK-
 BINDAR- & KAUTSCHUKSTÄMPLAR - ANNONS-
 SÄTTNINGAR, ANNONSKLICHEER.
 TEL. 10 46 55 - 21 26 93
GAMLA BROGATAN 36

KÄLLAREN
Bacchi Wapen
 Järntorget 61 (närmast Slussmaskinen).
 Klubbvåningen rekommenderas
God mat. Humana priser.

Svenska Schäferhundklubbens
 styrelse 1937

Ordförande: Avdelningschef Helge Scholander, tel. SF och
 41 34 54 efter kl. 19.

V. ordförande: Kapten Hans Edman, tel. 51 05 05.

Sekreterare: Fröken A.-G. Sellman, 18 Styrmansgatan, 2
 tr., Stockholm, tel. 60 80 04.

Skattmästare: Telegrafjänsteman Hj. Jansson, 39 Bonde-
 gatan, 3 tr., Stockholm, tel. 40 33 18.

Tävlingsledare: Fotograf Uno Friberg, tel. 40 49 32.

Träningsledare: Ingeniör Gunnar Ekstedt, tel. 33 55 75.

Föredragschef: Kamrer Eric Sandstedt, tel. 61 44 70.

Ackvisitionschef: Köpman Lennart Bolmström, 40 33 18.

Kommissarie: Ingeniör Arvid Bergström, tel. 53 15 77.

Disponent Åke Engström.

Utanför styrelsen:

Redaktör för tidskriften: Kriminalkonstapel Sigfrid Sund,
 tel. 43 61 13.

Stugfogde: Fiskhandlande E. Hermansson, tel. Enskede
 37 79.

Medlemmarna uppmanas att vända sig till den av ovan-
 nämnda personer, som handhar den del av klubbens
 verksamhet, som för varje särskilt fall är aktuellt.

Klubbens adress är fr. o. m. den 1 jan. 1937: Svenska
 Schäferhundklubben, Styrmansgatan 18, 2 tr. (Sell-
 man), Stockholm.

Piperska Muren

(mitt emot Rådhuset)

Serverar i sina ombyggda och moderniserade lokaler

Telefon Lunch fr. kr. 1: 75, Middag fr.

50 55 61 kr. 2: 25, Supé från kr. 2:--

50 43 23 Musik. Dans måndag o, torsdag,

53 36 60

Festvåningar för större och mindre beställ-
 ningar, kongresser, sammanträden upp
 till 300 personer.

Distriktsveterinär
Jonas Chr. Ottander
 GÖTEBORG
 Mottagning Trädgårdsgatan 2, kl. 9—11 fm.
 (Invid Gamleport)
 Telefon 11515